

функціонування, характеризується факторним дисбалансом розвитку сфер виробництва та переробки, наявністю неефективних каналів розподілу олійної сировини, екстенсивним характером її нарощування, нераціональним використанням ресурсних складових галузі.

На нашу думку, вирішенням даної проблеми може стати поглиблення зв'язків між переробними підприємствами та товаровиробниками, в основі яких має бути мотиваційний стимул для всіх учасників. При цьому сільськогосподарські підприємства повинні виробляти таку кількість насіння олійних культур, що забезпечить повне завантаження виробничих потужностей олієпереробних підприємств, які фінансуватимуть їх потреби у матеріально-технічних ресурсах на попередньо обумовлені обсяги виробництва насіння.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ТУРИСТИЧНОМУ БІЗНЕСІ

*Димитрова А. О., Бондаренко А. І.,
Кирилова Н. С., студентки*,
Національний університет кораблебудування
ім. адмірала Макарова*

Необхідною умовою економічного зростання і підвищення якості життя будь-якої країни є інноваційна активність. У свою чергу вона залежить від економічного та науково-технічного потенціалу держави, його інноваційної політики та ресурсів, духовного стану суспільства. На рівні підприємства (компанії) інноваційна активність залежить від вибору стратегії та якості управління діяльністю, гнучкості виробничих систем і використання ресурсів.

Існують різні визначення інноваційної діяльності. Її можна визначити як комплекс наукових, технологічних, організаційних, фінансових, комерційних заходів, які призводять до інновацій. У частому розумінні це спільна діяльність працівників компанії (підприємства), спрямована на створення і впровадження нововведень.

Діяльність є інноваційною, якщо в неї привносяться нові знання, технології, прийоми, підходи для отримання результату, який широк

* Науковий керівник – Поттишяк О. М., к.е.н., доцент

затребуваний в суспільстві.

Інновація в туризмі «припускає вироблення оригінального підходу, розробку нових шляхів використання існуючих ресурсів при одночасних пошуках розвитку нових ресурсів».

У багатьох країнах туризм відіграє значну роль у формуванні валового внутрішнього продукту, створенні додаткових робочих місць і забезпеченні зайнятості населення, активізації зовнішньоторговельного балансу. За даними Всесвітньої туристичної організації, в 2011 р. в світовій туристичній індустрії був зайнятий кожен дванадцятий житель планети. На цю галузь припадає 5% світового ВВП і 6% світового експорту. Туризм робить величезний вплив на такі ключові галузі економіки, як транспорт і зв'язок, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів народного споживання і інші, тобто виступає своєрідним каталізатором соціально-економічного розвитку. У свою чергу, на розвиток туризму впливають різні фактори: демографічні, природно-географічні, соціально-економічні, історичні, релігійні і політико-правові. Економічний розвиток туризму характеризується вражаючими даними по світовому економічному ринку. Вони показують, що туризм є найбільш динамічно розвиваючоюся галуззю в багатьох країнах світу і що його роль у світовій економіці безперервно зростає. Аналіз ситуації в Україні показує, що туристичне господарство поступово розвивається, хоча не характеризується стабільним зростанням.

Туристичні фірми забезпечують знайомство з культурними цінностями і природними красотами, розміщення та харчування людей, дають їм можливість відпочити і відновити свої сили. В інноваційній діяльності туристичний бізнес спирається на фундамент накопичених знань. Приступати до втілення нових ідей і створенню нових напрямків туризму слід лише після пізнання і вивчення форм і методів роботи, як минулого, так і сьогодення. Глибоке розуміння сфери діяльності дозволяє передбачати розвиток подій і випереджати конкурентів. На впровадження інновацій в туризмі впливає економічна ситуація в країні, соціальне становище населення, національне законодавство, а також міжурядові та міжнародні угоди. Тому мотиви і причини появи інновацій в туристичній діяльності в кожній країні бувають різними. Однак для будь-якої країни є кілька характерних рис:

— зростаючі потреби населення в знайомстві з способом життя в інших регіонах і придбанні нових знань;

— насичення багатьох класичних і традиційних напрямів поїздок (дестинацій);

- небезпека втрати квоти ринку у візному туризмі;
- загострення конкуренції, зростання пропозицій стандартизованих глобальних продуктів;
- необхідність стримувати виїзд своїх громадян в зони, аналогічні за умовами регіонів своєї країни (природа, культура, клімат);
- гармонійне поєднання привабливих умов відпочинку і подорожей (природних і культурних особливостей, можливостей проведення дозвілля, придбання специфічних товарів і спеціальних туристичних послуг) для повного задоволення потреб найвищої категорії туристів;
- технологічна революція і експансія послуг в економіці;
- перехід від економіки пропозиції до економіки попиту.

Для туристичних фірм-користувачів економічний ефект може виражатися в наступних показниках: зростанні обсягу продажів; розширенні географії туристичного продукту; зниженні витрат на рекламу і просування власного туристичного продукту; підвищенні його якості завдяки використанню міжнародних стандартів; скороченні часу обслуговування та оформлення документів.

Для аналізу ефективності впровадження інновацій в туристичній фірмі використовуються як загальні методи оцінки ефективності інноваційних проектів, так і специфічні критерії туристичного бізнесу. Розвиток інноваційної діяльності сприяє підвищенню економічної ефективності.

В умовах динамічного ринку туризму одним з головних завдань будь-якої туристичної фірми є: заняття лідируючого положення, поліпшення сервісу надаваних послуг і збільшення одержуваного прибутку.

Одним з найголовніших способів привернути до себе споживача і збільшити свій дохід - це запропонувати йому інноваційний товар. У сфері туризму - це нові маршрути та місця відпочинку.

Однак туристична діяльність - це не лише надання послуг з організації подорожей, але і джерело доходів держави, багатьох секторів його економіки.

Туризм робить величезний вплив на такі ключові сектори економіки, як транспорт, послуги готелів і ресторанів, торгівля, будівництво, виробництво товарів народного споживання і багато інших, виступаючи каталізатором соціально-економічного розвитку.